

INTERVIEW Trouwen in coronatijd: bruidsparen durven meer

'Stiller, maar ook intiemer'

Er zijn minder trouwerijen sinds corona. En de huwelijksplechtigheden die er zijn, worden door de pandemie gedwongen al maanden in uiterst kleine kring gehouden. „Het is stiller, maar ook intiemer”, weet Audrey Scharbay. „Bruidsparen durven nu veel meer hun hart te laten spreken.”

Richard Stekelenburg

Beverwijk ■ Al ruim 25 jaar is de Beverwijkse nu trouwambtenaar. Als Buitengewoon Ambtenaar van de Burgerlijke Stand is ze beëdigd in Zaanstad, maar als zelfstandig trouwambtenaar voltrekt ze huwelijken door heel Nederland. En tot in Japan wordt er tegenwoordig meegekeken als dat zo uitkomt: via de livestream, een ontwikkeling die Scharbay alleen maar toejuicht. „Voor mij geldt: maak er je mooiste moment van, ik stoor me nergens aan. Dat zeg ik ook altijd tegen de aanwezige fotograaf: maak vooral je mooiste foto, óók als je daarvoor pal voor mijn neus moet staan.”

Spanning

Ze kwam half maart vorig jaar net terug uit haar Curaçao, waar ze geboren is, toen premier Rutte de boel in Nederland 'intelligent' op slot draaide. Streep voor streep kon ze zetten door alle geplande huwelijksvoltrekkingen van de weken die volgden. „In juli zag je een kentering. Mensen wilden niet langer meer uitstellen, maar toch trouwen – corona of geen corona. Dat moest dan wel in hele kleine settings. In trouwzalen, ontdaan van alle franje. Soms met zes mensen, soms alleen het bruidspaar met de kinderen en de twee getuigen. Zo nu en dan kun je spanning voelen over wie er niet bij konden zijn. Ik ben een gevoelsmens. Als ik merk dat de spanning even te hoog is, dan wachten we gewoon even.”

Een huwelijksvoltrekking in coronatijden heeft op allerlei manieren zijn eigen dimensies. Moeilijke en mooie. „Ik nodig de bruid en bruidegom nu meer dan voorheen uit iets tegen elkaar te zeggen. In Amerika heb je de 'wedding vows', die we allemaal kennen uit films en tv-series. In Nederland bestaat dat

niet zo. Voor een volle zaal durven wij zoiets toch niet zo goed. Maar nu in deze kleine settings wel, merk ik. En daar komen heel intieme momenten uit voort.”

Sfeer

Sfeer is belangrijk, weet ze. „Echt, ik spreek de mooiste woorden die er over het bruidspaar te spreken zijn, maar het gaat altijd om meer dan die woorden alleen.”

Met die wetenschap staat Scharbay makkelijk ook een wat lossere stijl toe dan over het algemeen gebruikelijk is. Als een bruidspaar dat wil, dan houdt ook een moeder of oom een korte toespraak tijdens de plechtigheid. Of zegt een dochttertje

“**Voor mij geldt: maak er je mooiste moment van, ik stoor me nergens aan**”

een mooi zelfgeschreven gedicht op.

En dus is ook zo'n livestream alderminst een bezwaar. „Nee, natuurlijk niet! Het is toch mooi als er daarvoor mensen bij kunnen zijn die er anders niet bij hadden kunnen zijn.” Scharbay is er ook wel de persoon naar om op zo'n moment zelf de camera even te zoeken. „Als ik de taal niet ken, schrijf ik een welkomstwoordje of zo fonetisch uit

„In juli zag je een kentering. Mensen wilden niet langer meer uitstellen.”

FOTO RONALD GOEDHEER

voor in mijn map. De Japanse ouders van de bruid die ik inderdaad een tijdje geleden trouwde, sprongen op van enthousiasme. Ze hadden me verstaan! Dat zijn prachtige momenten toch?”

Moment

Het gaat allemaal om dat moment, immers. „Ik kom bij de mensen thuis, praat met ze en verzamel alles

wat ik kan gebruiken om dat ene moment zo mooi mogelijk te maken. Dat moment fascineert me ook. Het is het verhaal van twee volstrekt unieke persoonlijkheden die elkaar hebben gevonden en een commitment met elkaar aangaan. Twee levens die naar elkaar zijn gegroeid en samen verder gaan. Ik vind dat bijzonder.”

Nee, de trouwambtenaar die haar

en haar Hans bijna veertig jaar geleden in Wormer in het echt verbond, was bepaald geen voorbeeld. „Die was zo saai! Die ging statistieken zitten voorlezen: over hoeveel huwelijken uiteindelijk strandden! Op zich was dat ook memorabel, want ik heb het er nog vaak over, maar ik wil mensen op hun mooiste dag toch graag een fijnere herinnering meegeven.”

Blijven verkopen, ook met schotten voor de etalage

Kees de Boer

Umuiden ■ Gedwongen gesloten en nu ook nog houten schotten voor je etalage van waaruit nog enige verkoop mogelijk was. Ondanks die gebarricadeerde etalages gaan winkeliers zo goed en zo kwaad als het gaat gewoon door.

„Het is natuurlijk waardeloos, dit”, zegt Bianca Blok van de snoep en cadeauwinkel 'Zoet aan Zee', terwijl ze naar de grote houten schotten voor haar etalage wijst. „Tot dinsdag konden mensen vanuit de etalage dingen bij ons bestellen. Dat zicht heb je nu niet meer. Maar we moeten wel, want we vinden het te riskant vanwege de dreiging van rellen voor de deur. Ik zat dinsdagavond voortdurend thuis in de camera van de winkel te kijken. Ik zat geen mo-

Verkoop door een loket bij Ron Stals.

FOTO MEDIAHUIS

ment meer rustig.”

„Maar we zijn nog steeds actief en bereikbaar hoor”, haakt mede-eigenares Mariska de Reus in. „Via de telefoon, Facebook, mail en via Insta-

gram. Mensen kunnen gewoon blijven bestellen.”

Ze vertelt dat het een nieuwe tegenslag is, deze preventieve maatregel tegen relschoppers: „De centen

die we de afgelopen weken in beperkte mate hebben kunnen verdienen, kunnen we nu aan het hout en het plaatsen ervan uitgeven.”

Ook ijzerwaren en gereedschaps-

'De verkoop gaat door, ze kunnen me bellen en appen'

winkel Ron Stals heeft zijn winkel stevig gebarricadeerd. Hij verkoopt tussen half tien 's ochtends en half zes 's middags vanuit een loket in de deur. „Voorlopig tot aan het einde van de avondklok houd ik de schotten voor mijn winkel”, zegt hij. „En de verkoop gaat door: mensen kunnen me bellen, appen en bestellen

via Facebook. Ik heb het geluk dat negentig procent van de klanten die nu bestellen uit de vaste klantenkring komen. Die mensen weten wat ik verkoop. Men gunt je ook wat, heb ik gemerkt, omdat ik hier al zolang zit aan de Lange Nieuwstraat.”

Op Plein 1945 baalt eigenaar Niels Verspuy van meubel- en interieurwinkel Verspuy Interieur van de schotten voor zijn ramen: „Ik had juist zoveel mogelijk van onze spullen naar het voorste deel van de winkel gehaald. Mensen kunnen dan een fotootje maken en die naar me appen. Dan komen we het thuis bezorgen.”

„Maar de schotten gaan zo snel mogelijk weer weg”, gaat hij verder. „Ik kijk het woensdagavond nog aan, blijft het rustig, dan gaan ze er donderdag weer af.”